

På sporet av informasjonskompetanse

Artikkelen bygger på prosjektet *Informasjonskyndighet*, som handler om informasjonskompetanse og kunnskapsutvikling i helsetjenester til eldre. Målet er å bidra til utvikling av nye tjenester og samarbeidsrelasjoner mellom bibliotek, faglig stab og praksisfelt.

TEKST: HILDE TRYGSTAD, DIAKONHJEMMET HØGSKOLE,
BIBLIOTEK OG LÆRINGSSENTER

Vårt arbeid tok utgangspunkt i informasjonskompetanse og kunnskapsutvikling i helsetjenester til eldre og var et samarbeid mellom studenter og faglig stab i den aktuelle masterutdanningen ved Diakonhjemmet Høgskole og Lovisenberg diakonale høgskole.

Informasjonskompetanse er i følge Cameron, Wise og Lottridge, *et sett kompetanser som danner grunnlaget for akademisk arbeid, effektiv jobbutførelse, aktivt borgerskap og livslang læring* (2007).

I denne artikkelen vil vi drøfte ulike sider ved informasjonskompetanse. Fagområdet informasjonskompetanse har både generiske og fagspesifikke elementer, og inkluderer digitale ferdigheter og digital dannelse.

Ulike kunnskapsministre har understreket at fagbibliotekene har et særlig

ansvar for å utvikle studentenes informasjonskompetanse. En oppgave, som etter vår vurdering, inviterer til ulike former for samarbeid mellom bibliotekarer og faglig ansatte.

I prosjektet spør vi oss om myndighetene bør vurdere en ordning med kombinerte bibliotekfaglige stillinger som kan bidra til å sikre kvalitetsutvikling i primærhelsetjenesten.

I arbeidet med læringsutbytte har det vært interessant å koble Blooms taksonomi med *Seven Faces of Information Literacy in Higher Education* (Bruce, 1997).

Avslutningsvis antyder vi at jobbglidning kan være en strategi for profesjonsutvikling der målet er å bringe fagbibliotekene nærmere kjernevirksomheten i høyere utdanning; undervisning, forskning og formidling.

HVA ER INFORMASJONSKOMPETANSE?

Informasjonskompetanse inkluderer ferdigheter, kunnskaper, holdninger og dannelse. Vi velger å støtte oss til en definisjon fra *Beacons of the Information Society: The Alexandria Proclamation on Information Literacy and Lifelong Learning*. Her blir informasjonskompetanse beskrevet som «the competencies to recognize information needs and to locate, evaluate, apply and create information within cultural and social contexts» (2005).

Digital kompetanse utgjør en viktig del av informasjonskompetanse. Det inkluderer funksjonell mestring, strukturell forståelse, strategisk kompetanse og et dannelsesaspekt. En arbeidsgruppe nedsatt av Universitets- og høyskolerådet har utgitt rapporten *Dannelsesaspekter i utdanning*. I rapporten støtter man seg dels til den svenske filosofen og pedagogen Ellen Keys definisjon av dannelse som «det vi sitter igjen med etter at vi har glemt det vi har lært» Nærmere bestemte holdninger og relasjoner, internalisert kunnskap og kompetanse. Arbeidsgruppen løfter frem gode eksempler på hvordan dannelse ivaretas i universitets- og høyskolesektoren. Her blir dannelseskomponenten også knyttet til digital kompetanse.

Vi ønsker å forfølge dette dannelsessporet. Biblioteksektoren har hatt en instrumentell tilnærming til informasjonskompetanse, som har vektlagt målbare ferdigheter knyttet til kunnskap om databasesøk og oppsett av litteraturlister. Vår intensjon er å sette informasjonskompetanse inn i en bredere

kontekst som inkluderer et allment og akademisk dannelsesperspektiv, og vi introduserer derfor begrepet informasjonskyndighet. Christine Bruce's *Seven Faces of Information Literacy in Higher Education*, er et sentralt vitenskapelig arbeid i denne sammenheng. Bruce forstår informasjonskompetanse som en kompetanse sammensatt av ferdigheter, kunnskaper og holdninger, «the what and how of learning».

Det er likevel viktig å holde fast ved at grunnleggende ferdigheter innenfor kildekritikk, referansehåndtering og søketeknikk er avgjørende elementer i informasjonskompetanse.

Vitenskapelig, akademisk redelighet og plagieringsproblematikk er også sentrale temaer i arbeidet med informasjonskompetanse. Digital kompetanse er en forutsetning for kvalifisert bruk av digitale verktøy og medier, og dermed for læring og mestring i kunnskapssamfunnet.

Digital kompetanse inkluderer blant annet:

- Digital bearbeidingskompetanse; for eksempel funksjonelle ferdigheter i forhold til ulike formater, samt strukturell forståelse av internett
- Digital samarbeidskompetanse; for eksempel bruk av læringsplattformer, utveksling av tekst, evne til å uttrykke seg skriftlig og gi tilbakemelding på det en har lest (Dysthe, O., et al. 2010)
- Digital dannelse; refleksjon over kunnskap og identitetsdannelse – en integrert helhetlig tilnærming som også berører akademiske, etiske, kulturelle og demokratiske verdier (UHR 2011, s. 8)

«KJÆRT BARN HAR MANGE NAVN»

I arbeidet med informasjonskompetanse har vi erfart at det kan være et uavklart forhold mellom begrepene informasjon og kunnskap. Informasjon er tradisjonelt knyttet til opplysninger det ikke er fastslått riktigheten av, mens kunnskap er kontrollerte opplysninger. Kunnskap er mer teoretisk, individuelt og kognitivt. I følge Filstad inkluderer kunnskapsbegrepet både det å vite hva, og det å vite om (2010, s. 97). Forfatteren fremholder imidlertid at vi ser en tendens til at informasjon og kunnskap er i ferd med å bli behandlet som det samme, slik at man kan komme til å tro at nødvendig informasjon vil føre til utvikling av kunnskap (2010, s.98).

Kompetanse er et nøkkelbegrep innenfor utdanningssektoren, og er et nyere begrep enn kunnskap. Illeris påpeker at kompetanse er i ferd med å overta den posisjonen kunnskap hadde tidligere (2009, s. 9). Kompetanse har i dag blitt et bredere begrep som inkluderer både kunnskap og utførelse, handling og atferd. Kompetanse er i tillegg knyttet nærmere til uformelle læringskanaler og det sosiale aspektet ved læring.

Denne begrepsgjennomgangen har vært nyttig for oss i arbeidet med informasjonskompetanse og informasjonskyndighet. I følge Filstad og Illeris er begrepene som skal fange feltet i utvikling, de er glidende og også til dels upresise.

STYRENDE DOKUMENTER I HØYERE UTDANNING

Kvalifikasjonsrammeverket, fag- og studieplaner

Europakommisjonen har utarbeidet et europeisk kvalifikasjonsrammeverk (EQF) som beskriver kvalifikasjoner fra barnehage til og med doktorgradsutdanning. I Norge ble *nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for høyere utdanning*, heretter kvalifikasjonsrammeverket, implementert innen utgangen av 2012.

Det grunnleggende elementet i kvalifikasjonsrammeverket er at kvalifikasjonene beskrives gjennom læringsutbytte, Stephen Adam definerer dette på følgende måte «[...] is a written statement of what the successful student/learner is expected to be able to do at the end of the module/course unit, or qualification» (2004, s. 5).

Læringsutbytte inneholder tradisjonelt to hovedkategorier:

Fagspesifikt læringsutbytte; kunnskaper og ferdigheter som er knyttet til faget for eksempel sykepleieteori, yrkesetikk og klinisk ferdigheter.

Generelle eller generiske ferdigheter; disse er overførbare og kan utvikles og brukes innenfor/på tvers av fag, for eksempel formulerings-evne, samarbeidsevne, evne til å søke etter og behandle informasjon (Aamodt et al. 2007, s. 12).

Læringsutbytte defineres med utgangspunkt i studentens læring og ikke hva som læres bort av lærer. Vi ser altså en bevegelse fra å definere målsettinger for hva som skal læres bort innenfor et kurs eller studie til å definere hva studenten skal kunne etter endt utdanning.

Vurdering av måloppnåelse er en sentral del av læringsutbytte, selv om læringsutbytte på overordnet nivå defineres som intensjonen med læringen. Det må derfor etableres vurderingsordninger som dokumenterer om studentene har oppnådd det læringsutbyttet som er beskrevet i planen (Aamodt et al., 2007).

Disse konkretiseres ytterligere i tråd med Blooms taksonomi, som vi kommer tilbake til:

- Kunnskaper: Innsikt og forståelse, faktakunnskap, begrepskunnskap, prosedyrekunnskap og metakognitiv kunnskap
- Ferdigheter: Evne til å bruke tilegnede kunnskaper på en selvstendig, systematisk, kritisk og ansvarlig måte. Dette omfatter bl.a. læringskompetanse, kommunikasjonskompetanse, informasjonskompetanse og mellommenneskelige ferdigheter.
- Generell kompetanse: Kunnskaper, ferdigheter og holdninger i en dynamisk kombinasjon

(Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring, 2011)

Fag- og studieplaner: Informasjonskompetanse

Høgskolestyret ved Diakonhjemmet Høgskole inkluderte allerede i 2010 informasjonskompetanse i utviklingen av nye fag- og studieplaner. Her står det: «Hvilke kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse (inkludert informasjonskompetanse) kandidaten skal ha etter endt studium, jf 1. 2. eller 3. syklus i det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket for høyere utdanning.»

Dette vedtaket har forankret høgskolens arbeid med informasjonskompetanse og bidratt til at temaet blir diskutert, på programnivå og i studietutvalget, hver gang man utvikler og reviderer studieplaner.

I arbeidet med læringsutbyttebeskrivelser for de tre syklusene (bachelor-, master- og ph.d.-studier) har vi samarbeidet med faglig stab. Vi har støttet oss til Blooms taksonomi, som angir ulike læringsmål knyttet til forskjellige faglige nivåer. I tillegg har vi koblet denne taksonomien til *Seven Faces of Information Literacy in Higher Education* (Bruce, 1997).

Blooms taksonomi beskriver seks hierarkisk ordnede klasser:

1. Kunnskap – å kunne gjengi innlært stoff
2. Forståelse – å kunne sammenfatte og gjengi kunnskap med egne ord
3. Anvendelse – å kunne bruke kunnskap og forståelse i konkrete situasjoner

4. Analyse – å kunne se sammenhenger
5. Syntese – å kunne trekke egne slutninger, utlede abstrakte relasjoner
6. Vurdering – å kunne bedømme noe ut fra forskjellige kriterier

Bruces Seven Faces of Information Literacy (1997):

- First Face: The IT Experience
- Second Face: The Info-Sources Experience bibliographic
- Third Face: The Info-Process Experience
- Fourth Face: The Info-Control Experience
- Fifth Face: The Knowledge Construction Experience
- Sixth Face: The Knowledge Extension Experience
- Seventh Face: The Wisdom Experience personal quality

Kvalifikasjonsrammeverket, informasjonskompetanse og praksisrelevans

Norske arbeidsgivere hevder at man i altfor liten grad har blitt invitert til å komme med læringsutbyttebeskrivelser i forbindelse med implementeringen av kvalifikasjonsrammeverket. Etter vår vurdering er det viktig at praksisfeltet gir synspunkter på forventet læringsutbytte til sine fremtidige kandidater både med hensyn til det fagspesifikke og det generelle læringsutbyttet.

I en rapport med tittelen *Klare for arbeidslivet?* Diskuteres det om «... utdanningsinstitusjonene og utdanningsprogrammene gir studentene arbeidsrelevante kunnskaper, ferdigheter og kompetanse, både av fagspesifikk og generell art?» (Karlsen, 2011 s. 13). Forfatteren konkluderer med at det er viktig å få arbeidsgivere med i diskusjonen, og at vi har behov for mer forskning på området.

I meld. S. nr 13 *Utdanning for velferd* rettes søkelyset mot samspillet mellom utdanning, forskning og tjenesteutøvelse. Her heter det at kunnskapsgrunnlaget for utdanning og yrkesutøvelse skal styrkes gjennom praksisnær forskning i samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene og praksisfeltet. Videre skal arbeidslivet ta et større ansvar for ferdigkvalifiseringen til yrket etter endt utdanning. Begrepet tverrprofesjonell samarbeidslæring (TPS) lanseres, og beskrives som «en læringsform der studenter fra ulike profesjonsutdanninger lærer sammen og får innsikt i andres kompetanse og dermed også bedre forståelse av sin egen.» (s. 69). Etter vår vurdering er informasjonskyndighet en viktig kompetanse innenfor TPS.

Disse politiske signalene kan bidra til at *Råd for samarbeid med arbeidslivet (RSA)* blir en enda viktigere arena for utvikling av læringsutbyttebeskrivelser mellom praksisfelt og utdanning. Samtidig vil vi understreke at universiteter og høyskoler har hovedansvaret for utdanningsløpet, og at høyere utdanning har et mer langsiktig perspektiv enn å svare på praksisfeltets kompetansebehov i et kortsiktig perspektiv.

Politikerne er opptatt av å utvikle en mer helhetlig og strategisk bruk av de samlede ressursene til forskning og utvikling generelt, og innenfor helse- og sosialfag spesielt. Det oppnås blant annet gjennom koordinering og etablering av samarbeidsarenaer på tvers av sektorene. Som et ledd i dette har Oslo kommune og Institutt for helse og samfunn, UiO, inngått en samarbeidsavtale om forskning og utdanning knyttet til kommunale helse- og velferdstjenester. Kvaliteten på forskningen skal økes ved at det legges til rette for felles forskningsinnsats på tvers av fagmiljøer og institusjoner, som en del av SAK-politikken (Samarbeid, arbeidsdeling og faglig konsentrasjon). Kunnskapsbasert praksis nevnes i stadig flere sammenhenger, og her spiller fagbibliotekene tradisjonelt en viktig rolle.

Likeledes er livslang læring et uttalt mål, og her er informasjonsskyndighet en avgjørende kompetanse.

UiOs arbeidsgiverundersøkelse *Kompetanse 2020*, hvor 10.000 ledere i offentlig og privat sektor deltok, viser at den høyest rangerte kvalifikasjonen er «Evne til å tilegne seg ny kunnskap» (Bolstad, 2012). Etter vår vurdering er kvalifisert gjenfinning, håndtering og videreutvikling av informasjon nøkkelferdigheter for tilegnelse av ny kunnskap og livslang læring. Bruce sier det på denne måten: «[Information literacy is] A key characteristic of the lifelong learner-strongly connected with critical and reflective thinking. (2003).»

Den danske filosofen Søren Kierkegaard har sagt at «Det er meget viktig i livet at man passer på når ens stikkord kommer». Etter vår vurdering har fagbibliotekenes stikkord kommet nå, i det minste innenfor helse- og sosialfeltet. I de fleste nye offentlige dokumenter nevnes bibliotek, livslang læring og kunnskapsbasert praksis eksplisitt. Vi har et medansvar for å bringe dette fra teori til praksis.

SYKEPLEIE, INFORMASJONSKOMPETANSE OG YRKESETIKK*

Profesjons- eller yrkesetikk beskriver spenningsfelt i yrkesutøvelsen, og skal bidra til å etablere akseptabel praksis og bevare fagets identitet. Etske retningslinjer for sykepleie beskriver grunnleggende verdier for utøvelsen av yrket. Profesjoner som utfører oppgaver som krever autorisasjon er tradisjonelt kjennetegnet av en veldefinert profesjonsetikk. Profesjonsetikken skal blant annet redegjøre for de faglige forutsetninger som må være til stede for at yrkesutøvernes etiske grunnlag skal kunne realiseres i praksis. *Yrkesetiske retningslinjer for sykepleiere* gir retning for god utøvelse av pleie, og skal i tillegg gi legitimitet i klinisk praksis, utdanning og overfor myndighetene (s. 5).

Det var svært interessant å registrere at de reviderte *Yrkesetiske retningslinjer for sykepleiere* (2011) allerede i det innledende kapittelet fokuserer på forsknings- og kunnskapsbasert praksis.

1.1 Sykepleie skal bygge på forskning, erfaringsbasert kompetanse og brukerkunnskap.

1.4 Sykepleieren holder seg oppdatert om forskning, utvikling og dokumentert praksis innen eget fagområde, og bidrar til at ny kunnskap anvendes i praksis.

1.5 Ledere av sykepleietjenester har et særskilt ansvar for å skape rom for fagutvikling og etisk refleksjon, og bruker yrkesetiske retningslinjer som et styringsverktøy.

I den tidligere utgaven av retningslinjene ble dette området omtalt i kapittel 5 (2001, s. 8). Denne «forfremmelsen» er etter vår vurdering en indikasjon på at kunnskapsutvikling i praksis, inkludert informasjonskompetanse, blir stadig viktigere for utøvelse av riktig og god forsknings- og erfaringsbasert sykepleie. Dette har vi fått bekreftet av professor Liv Wergeland Sørbye som medvirket i revideringen av retningslinjene.

Undheim et al. har kartlagt informasjonskompetanse og kunnskapsbasert praksis, og knytter an til de yrkesetiske retningslinjene i artikkelen *Økt informasjonskompetanse hos sykepleiere og studenter*. Denne studien dokumenterer at sykepleiere opplever forhold knyttet til tilrettelegging på arbeidsplassen og tidsbruk som de største hindringer i forhold til faglig

* Revisjon av Trygstad, H. og Kolstad, A. (2012) Kunnskapsbasert praksis i eldreomsorgen. *Bibliotekforum*. 37(5):35

oppdatering (s. 55). Mangel på tid er den faktoren de fleste nevner som en utfordring, og dette bekreftes i studiene til Dee og Tannery (2005, 2007). Helsepersonell generelt, og i eldreomsorgen spesielt, etterlyser en reell diskusjon om hvem som har ansvar for å tilrettelegge for kunnskapsutvikling i praksis. Kunnskapsbasert praksis (KBP) krever kultur- og organisasjonsendring, noe som bekreftes av forskning. Avgjørende faktorer for at man lykkes er tilstedeværelsen av arenaer for fagdiskusjoner og fagutvikling, forankring i ledelsen, tilgang til informasjonsressurser og sist, men ikke minst, tid (Tannery 2007, s. 18).

Den nasjonale helse- og omsorgsplanen fremhever betydningen av tverrfaglig samarbeid mellom tjenestene (s. 113). Etter vår vurdering vil en ny helse- og omsorgspolitik, med kultur for læring og utvikling, kreve nye samarbeidsrelasjoner. Det er derfor positivt at KUF-komiteen, i behandlingen av meldingen om utdanning for velferd, foreslår at det innføres kombinerte stillinger innenfor helsefagene. Disse skal fungere som en bro mellom utdanningene og praksisfeltet og sikre at utdanningsinstitusjonene er à jour med praksis (Innst. 320 S 2011-2012). Likeledes bør myndighetene vurdere en ordning med kombinerte bibliotekfaglig stillinger eller toerstillinger, som også kan bidra til å sikre kvalitetsutvikling i sykehjem.

Helse- og sosialfaglige utdanninger mottar samarbeidsmidler som skal brukes «til prosjekter/særskilte tiltak som har til hensikt å fremme samarbeid mellom høgskolene og praksisstedene, både i spesialisthelsetjenesten og primærhelsetjenesten.» (brev fra Utdannings- og forskningsdepartement av 22.12.2005). Kanskje man kan utrede om ordningen med samarbeidsmidler også kan omfatte ressurser til vitenskapelige og bibliotekfaglige toerstillinger, som kan bidra til å sikre kvalitetsutvikling i primærhelsetjenesten? I tillegg må tid til fagutvikling settes på den politiske dagsorden.

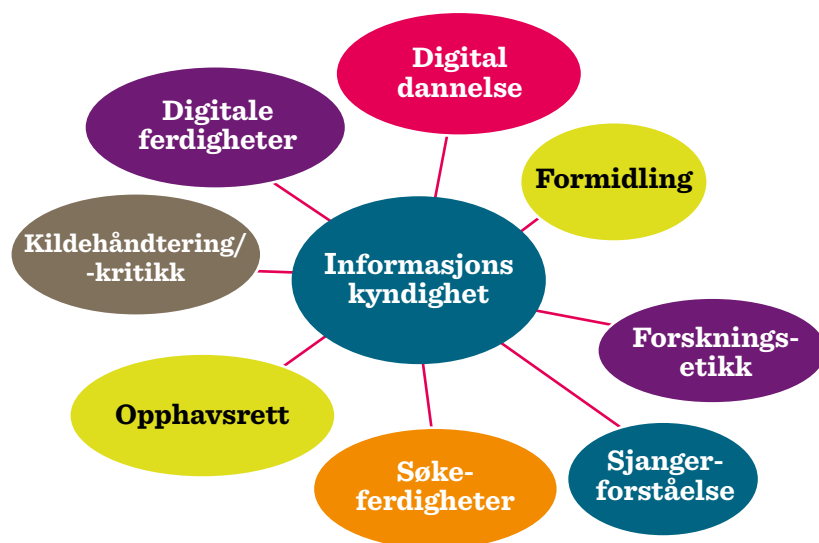
HVORDAN KOMMER DANNELSESPERSPEKTIVET TIL UTTRYKK I VÅR PRAKSIS?

I arbeidet med informasjonskompetanse er samarbeidet med vitenskapelig stab alfa og omega. Riktig timing er avgjørende for at bibliotekets kompetanse og tjenester skal være relevante og gi merverdi for studenter og ansatte. Arbeidet med informasjonskompetanse kan ikke ensidig overlates til bibliotekarene, men må utvikles i samarbeid med faglig ansatte og studieadministrasjonen.

All danning er sosialisering, men all sosialisering er ikke danning skriver Hellesnes (1975, s 31). Vi ønsker å utfordre dette gjennom å arbeide for at sosialisering i størst mulig grad blir identisk med danning.

Figuren under sammenfatter de ulike elementene i informasjonskompetanse eller informasjonskyndighet.

Informasjonkyndighet for utdanning og praksis

Digital dannelselse. Jo mer kontroversielt et tema er, jo viktigere er det å utøve kildekritikk, og bruke vitenskapelige, faglig kontrollerte kilder.

Digital kompetanse. Alle våre brukergrupper googler, dette dokumenteres blant annet i NTNUs undersøkelse *Den som søker finner svar* (2010). «Google er et verktøy som alle benytter, uavhengig av nivå og fagområdet.» (s. 5). Dette har vi tatt konsekvensen av, og utarbeidet informasjon om Google som søkeverktøy – på godt og ondt.

Formidling. Vi ønsker å bidra til at studentene blir gode fagformidlere. Dette klarer vi ikke uten at de bibliotekansattes muntlige og skriftlige formidlingsferdigheter stadig oppdateres. Olav Dalland har vært viktig for prosjektet, både som samtalepartner og fagbokforfatter, og disse to bøkene i hans forfatterskap har stått sentralt i vårt arbeid *Profesjonsutdanning og dannelselse* og *Metode og oppgaveskriving for studenter*.

Forskningsetikk. Allerede i vårt første møte med bachelorstudentene setter vi siteringspraksis inn i en forskningsetisk ramme. «Alle forfattere og forskere, uansett om de er amatører eller profesjonelle, studenter eller etablerte forskere, skal etterstrebe god henvisningsskikk.» (Forskningsetiske komiteer 2011:26).

Kildehåndtering/-kritikk. På dette området er det utviklet mange gode undervisningsopplegg som for eksempel *Søk og skriv* og *PhD on Track*. Begge disse brukes flittig. Manglende beherskelse av kildekritikk svekker troverdigheten til skriftlige arbeider. Vi understreker at studentene, ved å oppgi kilder og referere korrekt utviser akademisk redelighet, samtidig som det gir intellektuell beskyttelse (Førland 1996).

Opphavsrett. I vår digitale hverdag blir opphavsretten ofte oppfattet som hemmende og ikke fremmende for informasjonsoverføring. Vi forsøker derfor å understreke at åndsverkloven bidrar til kunnskapsspredning gjennom sitatretten. Opphavsretten gir vern for presentasjon men ikke innhold. Opphavsretten står ikke i veien for noen, så lenge man ytrer seg med egne ord. Det er først når man på en eller annen måte vil gjøre andres ytringer tilgjengelig for allmennheten at opphavsretten trer i kraft (Torvund 2013).

Sjangerforståelsen. Det er et mål at studentene skal kunne differensiere mellom vitenskapelige, faglige og populærvitenskapelige tekster. IMRaD strukturen blir presentert, den er aktuell innenfor svært mange fagområder. I denne sammenheng viser vi også til debatten om «malstyring». Her hevdes det at IMRaD-formatet kan fungere som en tvangstrøye innenfor en del fag og føre til at vitenskapelige artikler blir kjedeligere. Vi diskuterer også problemstillinger knyttet til ulike kanaler for faglig og vitenskapelig formidling, og sentrale tema her er open access og creative commons.

Primær- og sekundærstudier er sentrale innenfor helse- og sosialsektoren. Oppsummert forskning blir mye brukt som kilde og referanse. Vi bruker tid på å informere om at oppsummert forskning ikke honorerer forfatteren av primærstudien eller primærkilden, men snarere de sekundære arbeidene.

Søkeferdigheter. Dette er en ferdighet som krever mye trening, og det er en virksomhet som berører fagenes kjerne og terminologi. Vi viser til «the long tail» og Chris Anderson som hevdet at ny teknologi førte til at «nisje-produkter» ble lettere tilgjengelig for kunden. Overført til litteratursøking

burde dette medføre at vi bruker «referanser i halen» flittigere. Brukerstudier viser imidlertid at vi stort sett forholder oss til de 15 første titlene.

We have also done some work looking at circulation data in two research libraries across several years. In each case, about 10 % of books (we limited the investigation to English language books) accounted for about 90 % of circulations. (Dempsey 2006)

Kan arbeidet med informasjonskyndighet føre til «task-shifting» eller jobbglidning i fagbibliotekene? Jobbglidning beskriver prosesser som medfører at arbeidsoppgaver overføres til andre yrkesgrupper. Dette kan være langsomme prosesser som skjer umerkelig, men i enkelte situasjoner kan skape strid. Når ens arbeidsoppgaver overføres til andre kan det fremkalle sterke følelser fordi det utfordrer vår yrkesidentitet. «Glidningen» kan være en følge av åpne prosesser eller av den generelle faglige og teknologiske utviklingen. Dette er et interessant og aktuelt tema innenfor profesjons-sosiologien. I helsevesenet er jobbglidning satt på den faglige og politiske dagsorden (Vigeland, 2010). Kan jobbglidning være en strategi for en profesjonsutvikling som bringer fagbibliotekene nærmere kjernevirksomheten i høyere utdanning; undervisning, forskning og formidling?

LITTERATUR

- Aamodt, P.O.** et al. (2007) Læringsutbytte i høyere utdanning. Oslo: NIFU. Hentet januar 2011 fra: <http://www.nifu.no/Norway/Publications/2007/NIFU%20STEP%20Rapport%2040-2007.pdf>
- Adam, S.** (2004). *Using learning outcomes*. S.n.: University of Westminster. Hentet oktober 2013 fra: http://www.bologna-bergen2005.no/EN/Bol_sem/Seminars/040701-02Edinburgh/040620LEARNING_OUTCOMES-Adams.pdf
- Bolstad, I** (2012). Arbeidsgiverundersøkelsen på UiO "Kompetanse 2020" Hentet oktober 2013 fra: http://www.uhr.no/documents/Arbeidsgiverundersokelse_pa_UiO_Kompetanse_2020_1.pdf
- Bruce, C.** (1997). Seven Faces of Information Literacy in Higher Education. Hentet oktober 2013 fra: <http://www.christinebruce.com.au/informed-learning/seven-faces-of-information-literacy-in-higher-education/>
- Bloom, B.S.** (red.) (1956). *Taxonomy of Educational Objectives. The Classification of Educational Goals. I: Cognitive Domain*. New York: David McKay Company, Inc.
- Cameron, L., Wise, S. L., & Lottridge, S. M.** (2007). The Development and Validation of the Information Literacy Test. *College & Research Libraries*, 68(3), 229-237.
- Den som søker finner svar.* (2010). Trondheim: Sentio Research.
- Dalland, O.** (2012). *Metode og oppgaveskriving for studenter*. Oslo: Gyldendal.
- Dalland, O.** (2012). *Profesjonsutdanning og dannelse*. Oslo: Gyldendal.
- Dee, C.** (2005). Information-seeking behavior of nursing students and clinical nurser. *J Med Lbr Assoc*, Vol 93(2), 213-222.
- Dysthe, O. et al.** (2010) *Skrive for å lære. Skrivning i høyere utdanning*. Oslo: Abstrakt.
- Filstad, C** (2010). *Organisasjonslæring: fra kunnskap til kompetanse*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Forskningsetiske komiteer** (2009). 27. *Vitenskapelig redelighet*. Hentet oktober 2013 fra: <http://www.etikkom.no/no/Forskningsetikk/Etiske-retningslinjer/Samfunnsvitenskap-jus-og-humaniora/D-Forskingsamfunnet-27---34/27-Vitenskapelig-redelighet/>
- Førland, T.E.** (1996). *Drøft. Lærebok i oppgaveskriving*. Oslo: Gyldendal.
- Hellesnes, J.** (1975). *Sosialisering og teknokrati: Ein sosialfilosofisk studie med særleg vekt på pedagogikkens problem*. Oslo: Gyldendal.
- Illeris, K.** (2009). *International perspectives on competence development: developing skills and capabilities*. London: Routledge.
- Innst. 320 S** (2011-2012). Innstilling til Stortinget frå kyrkje-, utdannings- og forskingskomiteen. Meld. St. 13 (2011–2012). Hentet oktober 2013 fra: url: <http://www.stortinget.no/Global/pdf/Innstillinger/Stortinget/2011-2012/inns-201112-320.pdf>
- Kridel, C.** (red.) (2000). *Books of the Century Catalog*. University of South Carolina: The Museum of Education.
- Karlsen, H.** (2011). *Klare for arbeidslivet? Mange utfordringer knyttet til måling av læringsutbytte i høyere utdanning*. Oslo: NIFU. Hentet oktober 2013 fra: <http://www.nifu.no/Norway/Publications/2011/NIFU%20Webrapport%2042-2011.pdf>
- Lov om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven)* (2009). Oslo: Lovdata. Hentet oktober 2013 fra: <http://www.lovdata.no/all/hl-19610512-002.html>

Meld. St. 13 (2012). *Utdanning for velferd. Samspill i praksis*. Oslo: KD. Bind nr: 13(2011-2012)

Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for høyere utdanning (2009). Oslo: Kunnskapsdepartementet.

NSF (2011). *Yrkesetiske retningslinjer for sykepleiere*. Hentet oktober 2013 fra: https://www.sykepleierforbundet.no/ikbViewer/Content/785285/NSF-263428-v1-YER-hefte_pdf.pdf

NSF (2001). *Yrkesetiske retningslinjer for sykepleiere*. Hentet oktober 2013 fra: url: <http://rokildeush.files.wordpress.com/2011/03/yrkesetiske-retningslinjer-for-sykepleiere.pdf>

St.meld. nr. 47 (2009). *Samhandlingsreformen. Rett behandling – på rett sted – til rett tid*. Oslo: HoD.

Sundin, O (2003). Informationssökning i övergången från utbildnings- till yrkespraktik. En kunnskapsöversikt. Borås: Högskolan. Hentet oktober 2013 fra: http://www.learnit.org.gu.se/digitalAssets/759/759136_sundin_2003.pdf

Tannery NH et al. (2007). Hospital nurses' use of knowledge-based information resources. *Nursing outlook*, Vol 55, s. 15-19.

Torvund, O (2013). Opphavsrett for nybegynnere. Oslo: Universitetsforlaget.

Trygstad, H. og Kolstad, A. (2012) Kunnskapsbasert praksis i eldreomsorgen. *Bibliotekforum*. 37(5):35.

Undheim, Liv Thorhild; Wisløff, Else M. Smedstad; Rønning, E.R. (2011). Økt informasjonskompetanse hos sykepleiere og studenter. *Sykepleien Forskning*. Årgang 6 nr 1, s. 54-60.

Universitets og høgskolerådet (2011). *Dannelsesaspekter i utdanning. Rapport fra en arbeidsgruppe nedsatt av UHRs utdanningsutvalg*. Oslo: UHR. Hentet oktober 2013 fra: <http://www.uhr.no/documents/DannelseRapportEndelig.pdf>

Vigeland, E. (2010). *Profesjonsgrenser i norsk bildediagnostikk : Tid for en ny arbeidsdeling?* [Masteroppgave]. Oslo: UiO. Hentet oktober 2013 fra: <https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/30209/VigelandxE.xduoxpdf.pdf?sequence=1>

FAKTA

Prosjektets tittel: Informasjonskyndighet

Prosjektansvarlig: Diakonhjemmet Høgskole, bibliotek og læringscenter

Ansvarlig kontaktperson: Hilde Trygstad

Prosjektstøtte fra Nasjonalbiblioteket: kr. 285 000

Mål for prosjektet: Bidra til mer informasjonskompetanse og kunnskapsutvikling i helsetjenesten til eldre